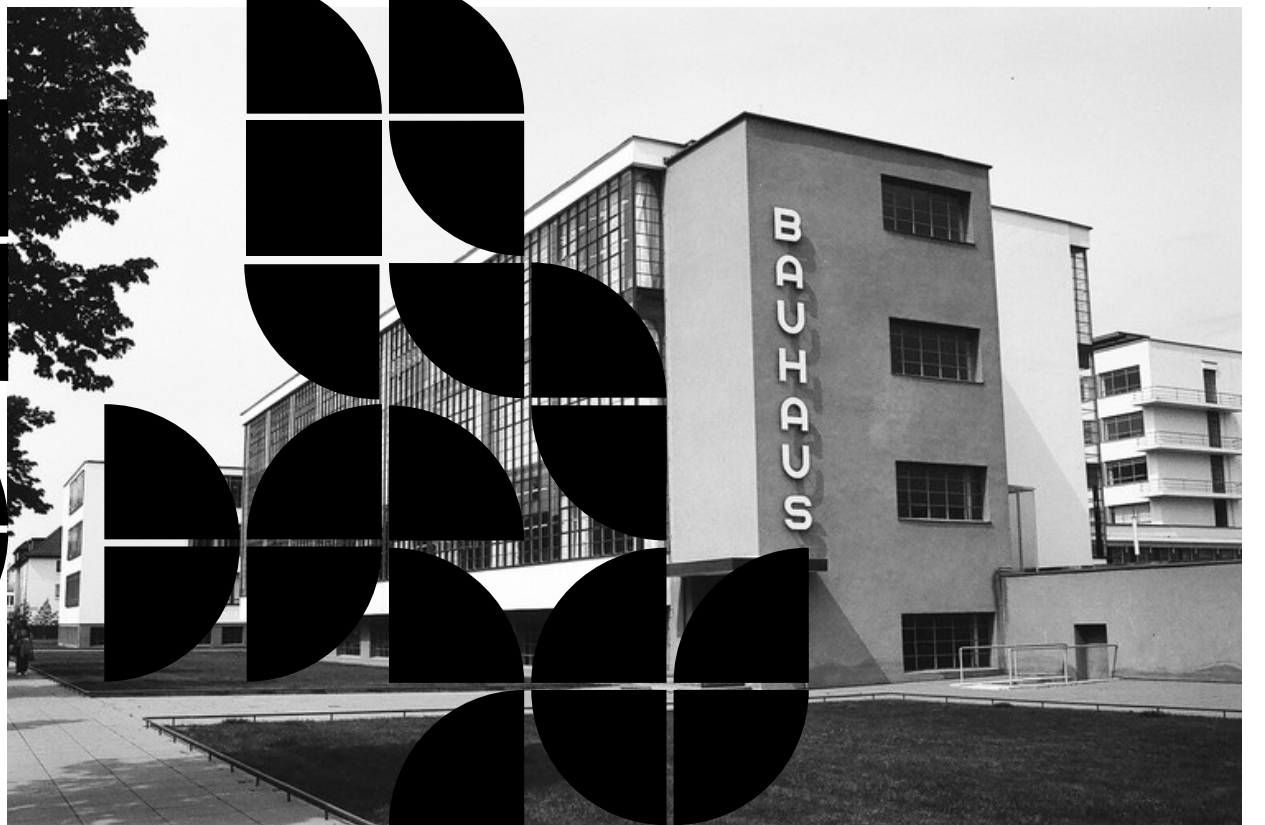

BAUHAUS

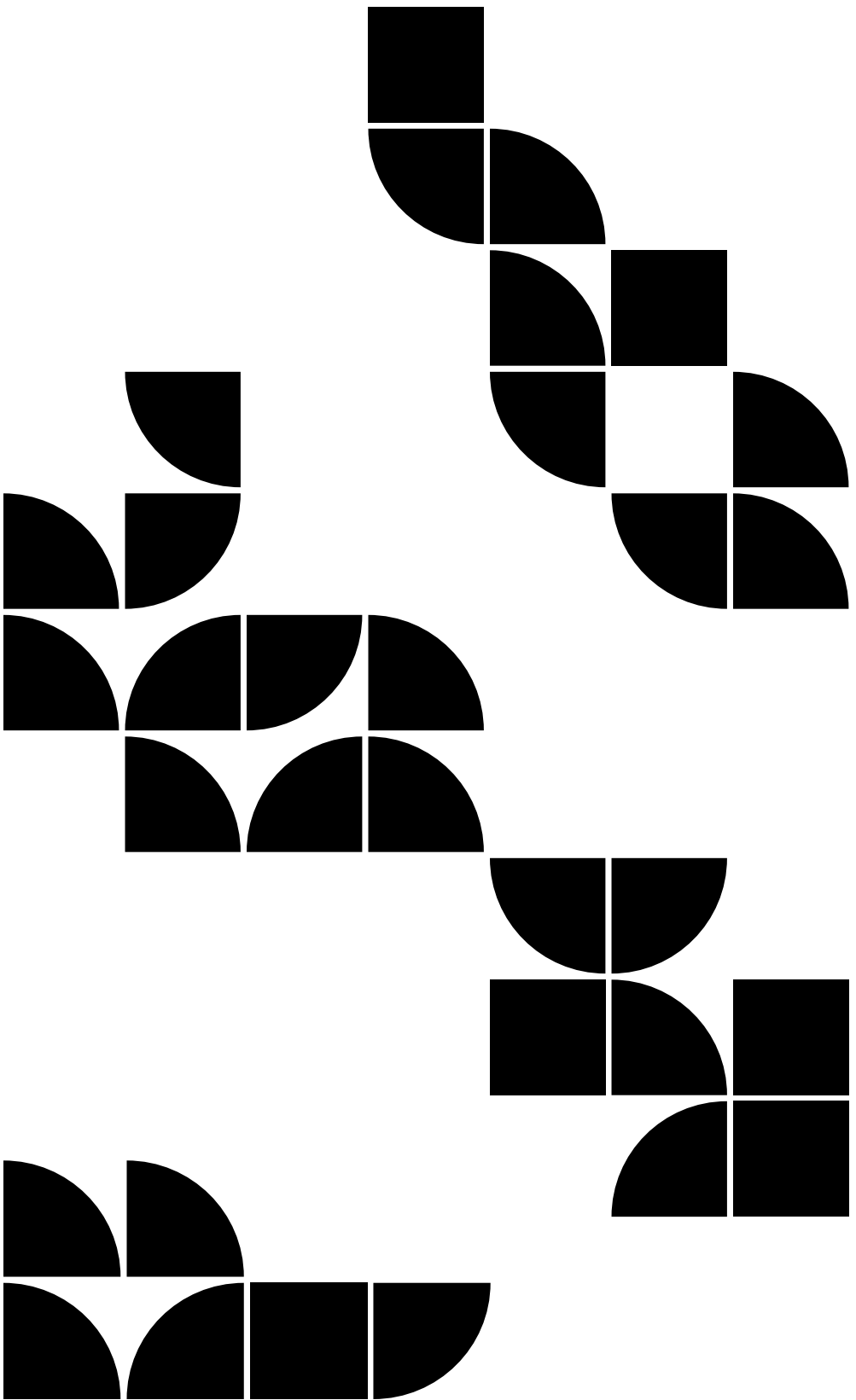
Magdalena Droste

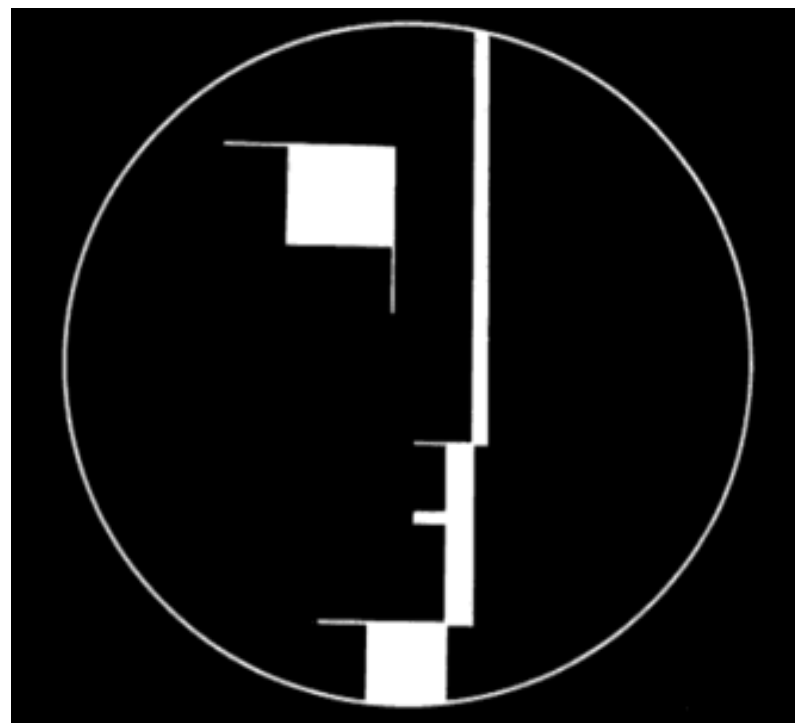

TASCHEN

BAUHAUS Magdalena Droste

TASCHEN

BAUHAUS

Magdalena Droste

1919–1933

Reforma a avantgarda

TASCHEN / slovar

OBSAH

6	Prolog: Tři ředitelé
8	Walter Gropius a jeho cesta k Bauhausu
12	Kořeny radikalismu v umění
14	Manifest Bauhausu z roku 1919
16	Přípravný kurs
18	Učňovství a udělování diplomů
19	Dílny
22	Výuka forem
24	Mistři a mladí mistři
28	Ženy, muži a páry
30	Od expresionismu ke konstruktivismu
34	Teorie návrhu
40	Ideje bytové výstavby
42	Kancelář ředitele ve Výmaru, 1924
44	Budova Bauhausu v Desavě
48	Mistrovské domy v Desavě
52	Sídlíště Törten v Desavě
54	Nové bydlení
58	Reforma a avantgarda pod Gropiovým vedením
62	Hannes Meyer, ředitel v letech 1928 – 1930
66	Proměny ve sboru mistrů
68	Vědecká tvorba
72	Standardní produkty jako cíl
74	Škola odborných svazů v Bernau
78	Zajišťování tržeb lidu namísto luxusu
80	Meyerovo propuštění v roce 1930
82	Mies van der Rohe
84	Politické napětí
86	Nové struktury
88	Výuka architektury pod vedením Miese van der Rohe
90	Reforma a avantgarda pod vedením Miese van der Rohe
92	Boj nacistů proti Bauhausu
94	Epilog: Legenda o Bauhausu
96	Literatura / Seznam ilustrací / Poděkování

PROLOG: TŘI ŘEDITELÉ

Škola s názvem Bauhaus vznikla roku 1919 z původní uměleckoprůmyslové školy, kterou roku 1906 založil Henry van de Velde ve Výmarnu. Jeho nástupce Walter Gropius sloučil původní školu s výmarskou akademií výtvarných umění a novou školu nazval Bauhaus. Pro školu také sám navrhl budovu.

Mezi významné pedagogy Bauhausu patřili Walter Gropius, Henry van de Velde, Hannes Meyer či Ludwig Mies van der Rohe. Škola měla obnovit „jednotu umění pod vedením architektury a obnovit těsný vztah umění k řemeslu. Umění a technika mají vytvořit nový celek. Konečným cílem vši výtvarné činnosti se má stát stavba.“ Každý student Bauhausu se tedy musel naučit řemeslu. V současné době je Bauhaus vnímán téměř jako synonymum moderního umění, řemesla a designu.

Roku 1924 (či 1925) se musela pod tlakem zemské vlády z Výmarnu přestěhovat do Desavy. Ani zde však škola dlouho nevydržela a ze stejných důvodů se roku 1932 podruhé stěhovala do Berlína. Pro svůj výrazně pokrokový a levicový charakter byla několik měsíců po nástupu nacistů k moci obviněna z „bolševické rozvratné činnosti“ a rozpuštěna (1933).

Význam Bauhausu spočívá ve vynikající učební metodě, která se dnes využívá na všech architektonických školách výchova na konkrétních úkolech pro reálnou práci. Významná byla také publikační činnost místních pedagogů (Marcel Breuer, Ludwig Hilberseimer, Paul Klee).

WALTER GROPIUS A JEHO CESTA K BAUHAUSU

Před 130 lety, 18. května 1883, se narodil světoznámý německý architekt, urbanista a teoretik architektury Walter Gropius, jeden z nejvýznamnějších novátorů v architektuře 20. století a přední představitel funkcionalismu. Před 130 lety 18. května 1883 se narodil světoznámý německý architekt, urbanista a teoretik architektury Walter Gropius, jeden z nejvýznamnějších novátorů v architektuře 20. století a přední představitel funkcionalismu. Do velké trojky nejdůležitějších osob moderní architektury ve 20. letech minulého století je běžně počítán Le Corbusier ve Francii a Ludwig Mies van der Rohe a Walter Gropius v Německu.

Jedna z prvních prací, která byla realizována 1911 - 1916, je továrna na kopyta zvaná Faguswerk v Alfeldu nedaleko Hannoveru, která se stala zásadní v historii architektury jako první důsledná moderní stavba. 1913 získal Zlatou medaili na Světové výstavě v Ženevě. Další práce představil spolu s Adolfem Meyerem na výstavě Werkbundu v Kolíně nad Rýnem (1914). Jeho činnost byla přerušena roku 1914, kdy odešel jako záložník do války. V roce 1919 se stal ředitelem Bauhausu, jehož založení a vedení bylo patrně nejvýznamnějším Gropiusovým počinem. Bauhaus byl jedinečným hybatelem v umění následující doby. Z důvodu neustále se zvyšujícího vlivu nacistické strany emigroval roku 1934 do Anglie, kde spolu s Maxwellem Fryem založil soukromou kancelář v Londýně, a realizoval studentskou kolej v Impingtonu (Cambridgeshire, 1936). V roce 1937 přijal nabídku na práci profesora v Harvardu, kde se zasloužil o modernizaci a reorganizaci výuky architektů. K jeho prvním stavbám ve Spojených státech patří dělnická sídliště (s M. Breurem), vytvořená v rámci zbrojního programu.

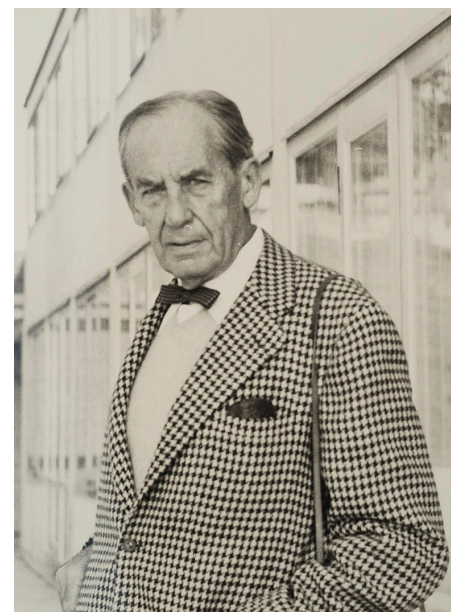
S Martinem Wagnerem a dalšími vytvořil roku 1942 velice zásadní nový urbanistický koncept – nové sídliště poblíž Bostonu pro 30 000 obyvatel bylo rozčleněno na několik menších okrsků (neighbourhoodů) s vlastními centry, všem pak bylo společné jedno středisko vyššího typu. Mezi jeho další projekty v době pobytu v USA patří: Chrám Oheb-Shalom (Baltimore 1957), správní budova PANAM (New York, 1958 – 1963), administrativní budova J. F. Kennedyho (Boston, 1961-66), nebo administrativa Tower-East (Cleveland 1968). Gropius byl jedním z průkopníků moderní funkcionalistické architektury, která se stala základem pro práci jeho současníků i architektů budoucnosti.

Styl a myšlení Bauhausu inspiroval i mnohé umělce, výtvarníky, architekty a jiné příslušníky české moderny tehdejší doby. Karel Teige v letech 1929–1930 přednášel na vysoké škole Bauhausu v Desavě. Výstavy Bauhausu ve Výmaru

v roce 1923 se zúčastnili např. Josef Chochol, Jaroslav Fragner, Karel Honzík, Jaromír Krejcar, J. E. Koula, Evžen Linhart a Vít Obrtel. Walter Gropius přednášel naopak 4. 7. 1924 v rámci "Druhého dne německých stavitelů" v Ústí nad Labem. V roce 1928 se stavební oddělení Bauhausu (Bunzel, Meyer, Sharon) zúčastnilo urbanistické soutěže „Ústí nad Labem - centrum, Severní Terasa“.

Ve své práci Stavebnice (1923), obnovil téma prefabrikace a typizace prvků, a využil jej v první etapě stavby sídliště Törten u Desavy (1926–1928). Vytvořil nový urbanistický koncept tzv. řádkové zástavby – domy byly stavěny rovnoběžně a hlavní silnice k nim byla napojena kolmo, čímž je chránil před hlukem a smogem. Uplatnil jej například při výstavbě sídliště Dammerstock u Karlsruhe v letech 1927–1928. Od roku 1927 rozvíjel projekt Totálního divadla, a stavěl rodinný dům na sídlišti Weissenhof ve Stuttgartu.

Kvůli neustálým útokům proti své osobě a náročné organizační práci Gropius odešel ze školy (1928), a nadále se věnoval své vlastní práci jako samostatný architekt v Berlíně (v roce 1929 zde projektoval Obytný soubor Siemensstadt), a současně cestoval po USA. Od roku 1929 až do roku 1956 působil jako viceprezident CIAM (Congés internationaux d'architecture moderne).

Walter Gropius na terase HfG v Ulmu 1. října 1955 během slavnostního otevření budovy